

hans Meningsfæller ikke modsætte sig den. Det fastholder jeg.

Frijs-Frijsenborg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frijs-Frijsenborg: Jeg kan kun over for den ærede Konseilspræsidents sidste Bemærkning svare, at dette er et Dementi til, hvad jeg har sagt, og det er et Dementi, som jeg paa dette Sted ikke vil svare paa.

la Cour: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) begyndte med at anbefale Kommissionsforslaget i Gaar, og det af den Grund, at vi endelig maatte komme til Ende med Skattereformen. Nu havde vi arbejdet paa den i flere Aar, og vi vare ikke komne længere. Nu var der Udsigt til endelig at kunne naa en Afslutning paa denne Sag. Ja, deri har det ærede Medlem for 7de Kreds vistnok fuldstændig Ret. Hvis vi tage Skattereformen, som den er kommen fra Kommissionen, ville vi snart faa den Afslutning paa Skattereformen, som Befolkningen længes efter. Men om det nu har været en heldig Maade, hvorpaa vi have søgt at løse Skattereformen i de foregaaende Aar, turde dog være et stort Spørgsmaal, og saa kan det ikke hjælpe, at det ærede Medlem udtaler, at det var de samme Reedtz-Thottske Lovforslag, som kom frem her og blot havde faaet en videre Udvikling. Er det en uheldig Maade til lave en Skattereform paa, kan der ikke være nogen Ret til at faa Spørgsmaalet løst netop paa den Maade, som vi hidtil have forsøgt. Det ærede Medlem talte om, at vi arbejde meget tungt her i Tinget, og det vil jeg give det ærede Medlem Ret i. Vi arbejde overordentlig tungt, men have vi først vedtaget noget, ere vi ligesaa kede af igen at opgive det. Ville vi se paa Skattereformen, kunne vi se et lysende Eksempel derpaa. Vi have endnu en Gammelskat, som er mellem 200 og 300 Aar, en Bygningsafgift, der er 100 Aar, og en ny Hartkornsskat,

der er 50 Aar gammel. Skønt Spørgsmaalet om alle disse Skatter har staaet paa Dagsordenen i en Aarrække, og skønt man længe har anset dem for utidssvarende, har man dog stadig beholdt dem. Gaa vi nu hen og vedtage en Skattereform paa et Grundlag, som den store Befolkning ikke vil synes om, kan det forventes, at vi komme til at beholde den i umindelige Tider. Jeg kan derfor ikke anse det for korrekt, at vi, fordi vi i mange Aar have arbejdet ud fra en bestemt Grundplan, ene og alene af den Grund ikke skulde kunne gaa bort fra den. Det ærede Medlem har saa ofte fortalt heroppe i Salen, at det høje Ting, hvoraf han har den Ære at være Medlem, intet har at sige, saa snart der foreligger en Majoritetserklæring fra det andet Ting. Det blev med tydelige Ord sagt i Fjor, da det ærede Medlem fortalte os heroppe, at det er tilstrækkeligt, naar dette Ting har Finansloven i to Minutter; der tilkommer os ikke nogen længere Tid til at behandle den. Dog dette Ting kunde ogsaa have en vis Lyst til at sætte sit Stempel paa de Love, der udgaa i Landet.

Gaa vi nu over til Regeringsforslagene, vi have under Behandling, vil jeg gøre mig til Talsmand for, at vi arbejde ud fra dem som Grundlag, ihvorvel der er enkelte Ting i dem, jeg ønsker anderledes. Dog den højtærede Minister har jo sagt os, at han var villig til at underkaste dem en Kritik og ganske vist ogsaa til at gøre Forandringer deri. Jeg vil derfor tilraade Tinget at arbejde ud fra dette Grundlag og det simpelt hen af den Grund, at dette Regeringsforslag ikke saaledes som Kommissionens Forslag fremtræder som et Ultimatum. Det møder som et Grundlag, hvorpaa der kan forhandles, og jeg skulde tage meget fejl, hvis ikke det Forslag, der er kommet fra det andet Ting, i alt væsentligt betyder et Ultimatum. Det kan gerne være, at vi kunne faa Smaaforandringer deri, men i det store og hele fordrer dog vistnok det andet Ting, at dette Kommissionsforslag bliver uforandret. Jeg kan saa meget mere anbefale Regeringens Forslag, som denne ikke kommer her op med et eller flere Lovforslag, der skulde vedtages *en bloc*. Der er ikke mindste Sammenkob-